

Hvis det er sådan, at der ikke bliver fastholdt et maksimalt pres på Saddam Hussein, spiller han kispus med verdenssamfundet, som han har gjort det de sidste 12 år. Derfor skal det forberedes, hvordan man kan lægge maksimalt pres på Saddam Hussein, og derfor skal det forberedes, hvordan man kan afvæbne Saddam Hussein med magt, hvis det bliver nødvendigt. Det er faktisk det, den her diskussion drejer sig om, og det kommer vi så tilbage til, hvis diplomatiet ikke finder ud af at afvæbne ham.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at debatten, som den skrider frem, er interessant og også viser, at Enhedslisten har ret i at fremsætte det her forslag. Nu får vi jo den indholdsmæssige debat, som regeringen ikke har villet tage, men som den nu bliver tvunget ud i. Nu er vi inde i en diskussion om argumenter for og imod, så offentligheden derefter kan tage stilling til, hvem af os den synes har mest ret i argumentationen. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke får den mere udførligt og ikke får den i dybden og ikke får den kun på indholdet, så vi slap for procedurediskussionen.

Jeg er enig i hr. Ulrik Kraghs afsluttende kommentar. Der er en række ubehagelige biologiske og kemiske stoffer, som irakerne ikke har redegjort for. Det var en af hovedkonklusionerne i Blix' rapport i fredags. Men i modsætning til, hvad hr. Peter Skaarup rodede sig ud i for lidt siden, så siger han, at han har fri adgang. Han har ikke haft problemer overhovedet med adgang til de steder, hvor han gerne ville hen.

Når man så samtidig får det udvidet til, at man får lov til at flyve med U2-spionfly, og når Blix tilbageviser Powells påstande om, at når våbeninspektørerne kom ind ad den ene dør, forsvandt tingene ud ad den anden – det har Blix meget klar givet en tilbagevisning af – har vi et billede tilbage, der hedder, at der mangler at blive redegjort for nogle stoffer.

Hvordan gør man så det? Der kan man gå en af to veje. Den ene er at lade våbeninspektørerne afslutte deres arbejde, så man finder – også med aktiv irakisk hjælp – de stoffer, der mangler. Den anden vej er at gå i gang med en krig med uoverskuelige konsekvenser for civilbefolkningen, for regionen. Jeg forstår altså ikke, at det ikke er indlysende, hvilken af de to veje der er den kloge vej.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal forsøge at holde mig til selve beslutningsforslaget. Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget om stop for forberedelse af dansk deltagelse til en eventuel militær aktion mod Irak.

Kl. 17.50

Grundlovens § 19 gør det krystalklart, at regeringen ikke kan anvende militære magtmidler uden først at indhente Folketingets samtykke. Det må regeringen naturligvis leve op til.

Forslagsstillerne anfører så i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det militære pres, som lægges på Saddam Hussein for at afvæbne frivilligt, skal stoppes, fordi størstedelen af verdens befolkning er skeptisk over for en krig mod Irak.

Det er rigtigt, at mange er skeptiske over for en krig mod Irak – det er vi forhåbentlig alle, det er vi i hvert fald i Det Radikale Venstre – men vi sætter også vores lid til FN's Sikkerhedsråd og Sikkerhedsrådets hovedansvar for at sikre international fred og sikkerhed. Den tro på og forhåbning til FN's rolle er vi i Det Radikale Venstre tilfredse med og også en smule stolte af på FN's vegne.

Videre anfører Enhedslisten, at en beslutning om forberedelse til en eventuel militær aktion må diskuteres og træffes i åbenhed, så befolkningen kan høre argumenter for og imod. Jeg synes nu ikke, det er korrekt at sige, at situationen ikke har været diskuteret i offentligheden. Der er utrolig megen fokus på denne sag, og det skal der være. Og ikke mindst weekendens store demonstrationer er jo også udtryk for, at det er noget, der optager alle befolkningerne. Så man kan vel ikke ligefrem sige, at det ikke er noget, der har været diskuteret i offentligheden.

Jeg vil også sige, at det faktisk kan være nødvendigt, fornuftigt og påkrævet med civil og humanitær forberedelse forud for en eventuel militæraktion forankret i FN med henblik på, at resolution 1441 kan blive opfyldt og Irak afvæbnet fra masseødelæggelsesvåben. Det er klart, at vi fra Det Radikale Venstres side gerne så, at der var lagt endnu mere vægt på det humanitære forberedelsesarbejde. Det er i hvert tilfælde noget, vi agter at forfølge.

Det har i mange år været et alvorligt problem for FN, at der er gået alt for lang og dyrebar tid, fra en eventuel operation er besluttet, til den har